

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

5/24

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 20 Kč

Vzpomínka na 25 let od kněžského svěcení

Milí farníci,

na skautském táboře jsem od světlušek dostal otázku: „Proč jsem se stal knězem?“ Odpověděl jsem stručně: „Protože jsem poznal, že mě Bůh takto chce učinit šťastným“.

Ve středu 25. září si budu připomínat 25 let od kněžského svěcení, které jsem přijal od tehdejšího diecézního biskupa Dominika Duky. Jsem Pánu Bohu vděčný, že mohu i po letech říci, že jsem v tomto osobním povolání a životním poslání šťastný. Uvědomuji si však, jak v mém životě byli důležití různí lidé, které mi Pán posílal do cesty, skrze které si mě připravoval a formoval pro svůj záměr. Do tohoto seznamu na prvním místě patří má rodina. Rodiče mně a mé sestře vytvořili krásné dětství, jejich zbožnost nebyla nijak navenek výrazná, ale opravdová. Víím, že se za nás každý den modlili. To platí i o mých babičkách. V době dospívání jsem si právě proto neuměl představit, že bych mohl být šťastný jinde než v manželství, v rodině. Nový pohled na mé povolání přinesla až sametová revoluce. Po příchodu pana biskupa Otčenáška a jiných dobrých kněží do Hradce Králové jsem poznal, že i oni jsou šťastní, což mi umožnilo zamýšlet se i nad tímto povoláním a dát Pánu Bohu svobodu v jeho vedení. Jsem moc vděčný za všechny, kteří mě během semináře formovali a dali mi pevné základy duchovního života. Zvláště Mons. Josefu Sochovi a františkánovi Benediktu Holotovi. Byli přísní, ale laskaví. Z jejich rad i příkladu čerpám dodnes.

Měl jsem „štěstí“, že jsem mohl být kaplanem v Novém Městě nad Metují. Tamní farní společenství, přijetí věřících a jejich osobní víra pro mě byly velkým darem. To samé platilo ve Skutči a okolí, kde jsem byl šest let farářem. Tam jsem však už poznal rozdíl mezi rolí kaplana a faráře. Tíha zodpovědnosti, starost o lidi i kostely někdy tížily, ale také prohlubovaly vztah k lidem i k Pánu Bohu.

To se ještě umocnilo v Kutné Hoře, kde jsem se zpočátku cítil osamocený a spíše jako opravář a manažer, než jako duchovní pastýř. O to více jsem byl „nucený“ spoléhat na Pána a radit se s druhými. Postupně jsem poznával lidi a navazoval i hezká osobní přátelství. Časem jsem zažil radost z práce v týmu. Zaměstnanci na faře mi každodenně nastavovali zrcadlo mého jednání, pomáhali mi v rozlišování a realizaci různých aktivit ve farnosti. Naplnilo se, co mi řekl Mons. Socha, který mě jako generální vikář do Kutné Hory posílal: „Na nic nespěchej, máš čas.“ Zpětně vidím, jak to byla moudrá rada a opakuji si ji i zde v Pardubicích.

Situace po mém příchodu do Pardubic je trochu odlišná. Asi díky věku i předchozím zkušenostem jsem se snadněji vnitřně odpoutal od Kutné Hory než před 17 lety od Skutče. Cítím se díky tomu svobodnější a otevřenější pro Boží vnuknutí. Zároveň si uvědomuji, že pro vytvoření krásných mezilidských vztahů je nezbytný čas a společné prožitky všeho druhu. Vnímám, jak velký potenciál ve vás všech dřímá. Bojím se však své netrpělivosti, abych něco příliš neuspěchal, netlačil na vás a tím vše nepokazil. Zároveň vím, že není možné stát na místě, o nic se nesnažit nebo nezkoušet někoho oslovit. Proto to s důvěrou v Boha zkouším.

Farnost vnímám jako rodinu, společenství, které, pokud to jde, prožívá důležité okamžiky společně. Toužím po tom, abychom se co nejvíce znali a věděli o sobě, vnímali, že patříme k sobě a spojuje nás sám Kristus. Proto jsem před nějakým časem řekl, že největší mojí radostí by bylo, kdybychom se všichni spolu mohli sejít na jedné bohoslužbě. Jsem rád, že právě 22. září mohu s vámi poděkovat Pánu za dar kněžství při mši svaté u sv. Bartoloměje. Dar kněžství vnímám nejen jako osobní dar, ale jako dar pro církev, tedy i pro vás. Děkuji vám za vše a zvláště za to, že máte víru v sílu svátostí a jejich nezbytnost pro váš život s Kristem. Dáváte tak smysl naší kněžské službě a posilujete tím i naši osobní víru v Krista.

• *S vděčností vám žehná Jenda Uhlíř*

Krátké aktuality

Farní den – společné slavení eucharistie a změna bohoslužeb

V neděli 22. září jsou všichni pardubičtí farníci i věřící z Rosic, Mikulovic a Třebosic zváni na mši sv. v 9:30 do kostela sv. Bartoloměje. Po mši sv. se sejdeme ke společnému obědu, posezení a povídání na farní zahradě. Mše sv. tuto neděli bude pouze v 9:30 a v 19:00 v kostele sv. Bartoloměje. Více na str. 6.

Svatováclavský den u Salesiánů

V neděli 29. září bude v kostele sv. Václava pouze jedna poutní mše sv. a to v 9:00. Při bohoslužbě bude požehnán nový obraz „Mistře, kde bydlíš?“ od pana Václava Sokola (viz rozhovor na str. 25). Celý program naleznete na plakátku na straně 8.

Výuka na náboženství

Na faře výuka pro všechny ročníky začne ve čtvrtek 19. září od 15:45. U salesiánů se začíná v pátek 20. září. Děkuji všem rodičům za přihlášení dětí a vyučujícím za odvahu a ochotu sdílet svoji osobní víru i nauku církve s našimi dětmi.

Příprava na křest dospělých

Zájemci o křest se mohou přihlásit do kurzu Alfa, kde se blíže seznámí s evangeliem a budou moci zodpovědněji rozlišit svoji touhu po životě s Ježíšem Kristem. Ti, kteří se po loňském kurzu Alfa rozhodli pro život v církvi se budou na přijetí svátostí připravovat každé úterý večer pod vedením P. Jana Uhlíře a Lenky Erbanové.

Těchto 11 žen a mužů bude slavnostně přijato mezi katechumeny při mši sv. v neděli 22. září v kostele sv. Bartoloměje. Dá-li Bůh a budou-li se cítit rozhodnutí a připraveni, budou pokřtěni o velikonoční vigilií v dubnu.

Příprava na biřmování

Biřmování ve farnosti je plánované na červen příštího roku. Příprava na tuto svátost je rozdělena pro mladé (tzn. středoškoláky) a ty ostatní (20–80 let). Mladí se budou setkávat ve středu a dospělí se přidají do kurzu Alfa pro dospělé nebo se jim budou věnovat individuálně. Kdo by měl ještě zájem o tuto svátost, ať se mi co nejdříve přihlásí. Více o formě přípravy středoškoláků se dočtete na str. 9.

Kurz Alfa

I v letošním roce proběhne v naší farnosti nový kurz pro hledající či toužící po prohloubení či oživení víry.

Začne 3. října a bude probíhat každý čtvrtek do poloviny prosince.

Prosím o oslovení známých, pomoc při přípravě občerstvení, a zvláště o účast na pravidelné čtvrteční adoraci, při které budeme zvláště na účastníky pamatovat.

Více na str. 7.

Studentské mše svaté

Od října budou opět každou středu v kostele sv. Bartoloměje mše svaté pro mládež, ale tentokrát už od 18:00. Důvody posunutí času jsou dva. Na mši sv. bude jednak navazovat příprava na biřmování (Alfa pro mládež) a navíc se všechny večerní bohoslužby sjednotí v jednom čase.

Modlitba za ulice

Nápad vzešlý z PRF dostává konkrétní podobu, o které se více dočtete na str. 10.

Jedná se o aktivitu související s Rokem modlitby, která má duchovně stmelit naše společenství a zároveň bychom si měli uvědomit i svoji zodpovědnost za naše spoluobčany v Pardubicích a okolí.

Diecézní setkání seniorů

Senioři jsou ve čtvrtek 26. září zváni do Hradce Králové, kde je pro ně připraven bohatý program. Zájemci se mohou přihlásit u otce Piotra, který jim pomůže vše zařídit. Více informací na str. 11.

Celostátní setkání Modliteb matek

Naše farnost je už poněkoli káté poctěna celostátním setkáním žen, které jsou zapojeny do Modliteb matek. Je to pro naši farnost duchovní požehnání, ale též závazek. Pamatujme na toto setkání v modlitbě a pokud můžete, přijďte všem organizátorům i účastnicím vyprošovat požehnání na čtvrtéční adoraci 26. září od 18:30 do 20:30. Více na str. 11.

Káva po „deváté“

Každou první neděli v měsíci jste po mši sv. zváni na kávu a posezení ve farním sále. I my kněží se budeme snažit rozdělovat mše sv. tak, abychom po mši sv. mohli s vámi také pobýt. Pokud byste chtěli pomoci, obraťte se na Pavlu Pecnovou, která má akci na starost.

Říjnová modlitba růžence

Kromě modlitby růžence před ranní mší svatou se budeme společně modlit i před páteční večerní bohoslužbou, tedy v 17:30 v kostele sv. Bartoloměje. V měsíci říjnu je vhodné, abychom i soukromě na tuto modlitbu více mysleli a skrze ni upevňovali pouto k Panně Marii.

Přednáška P. Ladislava Heryána

V pondělí 7. října v 18:30 bude mít v Institutu Paměti národa (Machoňova pasáž) přednášku salesiánský kněz a biblista Ladislav Heryán. Téma přednášky: „Bůh v mém životním příběhu“. Vstupné 60 Kč.

Říjnové Večeřadlo Panny Marie – změna termínu

Z důvodu konání celostátního setkání matek se nebude konat Večeřadlo 5. října, ale bude posunuto na další sobotu, tj. 12. října v 7:00 v kostele sv. Jana Křtitele.

Svátost pomazání nemocných

Každý rok mají všichni věřící nad 60 let či vážně nemocní možnost přijmout svátost nemocných. Aby byli posíleni v nesení obtíží, s vírou se připojili ke Kristovu kříži či byli díky Boží milosti uzdraveni. Abychom mohli společně slavit tuto svátost a společně se modlit za naše nemocné, budeme tuto svátost udílet v neděli 13. října při všech bohoslužbách v Pardubicích a okolí včetně salesiánů a sobotních bohoslužeb s nedělní platností. Je vhodné, aby ti, kteří budou tuto svátost přijímat, předem přijali i svátost smíření.

Mše sv. ve Svítkově

V neděli 20. října v 16:00 bude v kapličky ve Svítkově slavena mše sv. za všechny obyvatele této části Pardubic. Zváni jsou především místní, ale i „poutníci“ z jiných částí farnosti. Po ukončení pravidelných sobotních bohoslužeb ve Svítkově bychom nechtěli toto místo nechat opuštěné a alespoň dvakrát do roka (říjen a květen) se na tomto místě sejít a pomodlit a vyprošovat požehnání všem zde žijícím.

Nedělní řeckokatolické bohoslužby v kostele sv. Jana Křtitele

Otec Marian Kurylo poprosil o možnost sloužit nedělní bohoslužby v kostele sv. Jana Křtitele. Důvodem je rostoucí počet věřících východního obřadu a malý prostor v kostelíčku. Jedná se pouze o nedělní bohoslužby. Pravidelné bohoslužby ve všední dny tím nebudou nijak omezeny.

Krajské volby

Dovolím si opět připomenout naši občanskou a křesťanskou povinnost účastnit se věcí veřejných. Volby do krajského zastupitelstva (20.-21.9.) jsou pro nás v rozhodování možná snadnější. Nemusíme volit podle stran, ale můžeme vybírat z konkrétních lidí, které osobně známe a jejich práce či postojů si vážíme.

• *P. Jan Uhlíř*

Aktuálně

Shrnutí setkání pastorační rady

Ve čtvrtek 5. září se sešla pastorační rada farnosti (dále PR), aby se seznámila s detaily celofarní misijní aktivity Modlitba za ulice. Koncept předložený Tomášem Kučerou se velmi líbil a bylo rozhodnuto, že farnost se do projektu zapojí na misijní neděli 20. října. Farníkům bude vše podrobněji představeno na farním dnu v neděli 22. září. Následovala diskuze o programu farního dne. Zahájíme ho společnou mší sv. v 9:30. V kostele bude zajištěno dostatek míst k sezení. Lavice zajistí Peter Majerik.

Během kázání a obřadu přijetí katechumenů bude připraven program pro předškolní děti na faře, který zajišťuje David Špelda. Po mši svaté se přesuneme na farní zahradu, kde před obědem bude krátká prezentace různých aktivit ve farnosti, včetně oprav kostela. Zvažuje se i program pro děti.

P. Jan Uhlíř krátce představil další plánované aktivity (viz krátké aktuality) a zapůjčení kostela sv. Jana pro nedělní bohoslužby řeckokatolickým věřícím. Libor Wawrzacz představil kalendář akcí na celý školní rok a diskutovalo se nad termíny některých akcí. Příští setkání PR bude v úterý 5. listopadu v 19:00.

• *P. Jan Uhlíř*

Farní den – proč a jak?

V naší farnosti bylo vždy zvykem scházet se na konci června (tzv. zahradní slavnost) a po prázdninách. Vzhledem k pestré nabídce bohoslužeb ve farnosti se tato setkání konala odpoledne nebo hned po dopolední mši sv. s tím, že lidé přicházeli průběžně podle času bohoslužeb. Na tuto hezkou tradici bychom rádi navázali a trochu ji i posunuli. Na pastorační radě jsme se domluvili pouze na jedné dopolední bohoslužbě, a to ve farním kostele sv. Bartoloměje v 9:30.

Proč na jedné?

Protože alespoň jednou za rok se chceme všichni potkat nejen na zahradě u občerstvení, ale také společně kolem Toho, který nás všechny především spojuje a zve ke slavení eucharistie.

Proč v 9:30?

Aby se podtrhla výjimečnost této mše sv. a po slavení bohoslužby mohlo navázat „agapé“, tedy oběd.

Proč nebudou mše sv. v okolních farnostech?

Protože se musíme vzájemně učit vnímat, že patříme k sobě. Formálně či právně jsou to stále samostatné farnosti, ale fakticky tvoříme jedno společenství. V okolních farnostech se konají „pouze“ bohoslužby, ale všechny další aktivity rozvíjející farní a duchovní život věřících se konají v Pardubicích. V budoucnu bude tato „centralizace“ nezbytností. Proto je dobré posilovat vzájemné vztahy už nyní.

Co když se lidé nedostanou z vesnic do Pardubic?

Bylo by pěkné, kdyby ti, co mají auta, nabídli svezení. Případně mi zavolejte a odvoz vám rád zařídím.

Nebudou mít starší lidé strach, že si nesesdnou?

Ohledně sezení u sv. Bartoloměje problém asi bude. Ale myslím, že se nikdo ze starších bát nemusí. Možná si nebudete moci sednout na obvyklé místo, ale vzhledem k tomu, že přineseme do kostela lavice a židle a mladší výjimečně postojí, věřím, že se do kostela a na kůr vejdem. A jak pronesl jeden z členů PRF: „Dokud to nezkusíme, tak to nezejistíme... :-)“.

Co když se přesto nebude někdo na tuto bohoslužbu cítit, má jinou možnost?

Ano. V sobotu bude mše sv. v 18:00 u sv. Jana a v neděli v 19:00 u sv. Bartoloměje. Salesiáni mají pořad bohoslužeb obvyklý. A kdyby někdo nemohl přijít, tak ať si přečte nedělní texty nebo se výjimečně připojí k internetu či si poslechne bohoslužbu v rádiu.

Bude něčím mše sv. výjimečná?

Samozřejmě už tím, že ji budeme slavit společně. Navíc při ní bude 11 dospělých přijato do katechumenátu. Což je pro nás všechny velká radost, ale i závazek. Poznat je, přijmout a pomáhat jim na jejich cestě ke křtu.

Protože 25. září si budu připomínat 25 let od kněžského svěcení, rád bych společně s vámi za tento dar při mši sv. Pánu Bohu poděkoval.

Jaký bude program farního dne?

Rádi bychom využili příležitost, že se společně sejdeme, chtěli bychom všem představit různé aktivity a případně i slyšet nějaký názor na život farnosti. Proto před obědem budou na zahradě různými farníky představeny podzimní aktivity farnosti. Zvláště vám bude objasněna dlouhodobá aktivita Modlitba za ulici. Budete seznámeni s opravami kostela a se situací kolem nového oltáře. Těším se na setkání s vámi!

• *P. Jan Uhlíř*

Rosický kostel sv. Václava

V neděli 29. 9. 2024 v 8:00 hodin budeme v Rosicích slavit poutní mši svatou.

Celebrovat bude otec Mons. Josef Kajnek. Po mši se stejně jako v loňském roce sejdeme na faře, kde bude možnost se potkat a pohovořit spolu. Chybět nebude ani lehké občerstvení. Když Bůh dá, těšíme se na setkání.

• *Jana Tomášková*

Kurz Alfa pro dospělé

Od začátku října bude v naší farnosti opět probíhat Kurz Alfa pro dospělé – cyklus diskuzních večerů nejen pro hledající, ale i pro všechny, kdo přemýšlejí nad duchovním rozměrem svého života, zajímají se o otázky víry a chtějí své myšlenky sdílet s ostatními. V průběhu jedenácti týdnů budeme probírat témata jako „Jde v životě o víc?“, „Kdo je Ježíš?“, „Proč a jak se modlit?“ nebo „Uzdravuje Bůh i dnes?“ Na sklonku měsíce srpna proběhlo první setkání organizačního týmu, který povede otec Jan Uhlíř. Skupina 8 farníků se bude starat o přípravu kurzu a zajistí vše potřebné pro jeho účastníky. Teď je na nás, farnících, abychom tento kurz podpořili svou modlitbou a také informovali své okolí o možnosti přihlásit se do kurzu. Rozhlédněte se kolem sebe, oslovte sousedy, kolegy z práce či známé, které by kurz mohl oslovit, případně jim nabídněte doprovod na tato setkání. Kurzy Alfa začínají ve čtvrtek 3. října 2024 v 19:00 hodin na faře u kostela sv. Bartoloměje v Pardubicích a budou pokračovat každý čtvrtek až do 12. prosince 2024. Součástí kurzu bude také společně strávený víkend ve Slavoňově v termínu 8.–10. listopadu. Pokud byste rádi přidali ruku k dílu, uvítáme, když pomůžete s přípravou občerstvení pro účastníky – v takovém případě se, prosím, přihlaste Pavle Pecnové na e-mail **ppecnova@seznam.cz**. Všem moc děkujeme za pomoc. Další informace k Alfě naleznete na webu farnosti.

e-mail: kurzalfapardubice@gmail.com, telefon: +420 739 660 728

• *Tadeáš Kouřil, koordinátor Kurzu Alfa*

SVATOVÁCLAVSKÝ DEN U DONA BOSKA

Neděle

29

9

P R O G R A M

- 9:00: Mše svatá s požehnáním
nového obrazu „Mistře, kde bydlíš?“
- 10:00: Zasazení salesiánského dubu, občerstvení
- 11:00: Ohlédnutí za prázdninami a prezentace činnosti
Salesiánského centra v novém školním roce
- 12:00: Oběd na hřišti
- 13:30: Volejbalový turnaj v tělocvičně

Alfa pro mládež nejen pro zájemce o biřmování

Po přihlášení mladých na biřmování jsem zvažoval, jakou formu přípravy zvolit. Nejde jen o předání nauky víry, ale o dozrávání k osobnímu rozhodnutí se pro Krista a život v církvi. Proto mi přišlo důležité vytvořit mladým prostředí, ve kterém by mezi sebou mohli o víře společně mluvit a sdílet její prožívání či odpovídat si na kladené otázky. Jako základní formu přípravy jsem tedy zvolil strukturu Kurzu Alfa.

Tato myšlenka mě přivedla k dalším úvahám. Ve farnosti je mnoho mladých, kteří jsou ve věku zodpovědného hledání své osobní víry a mají pocit, že nejsou ještě připraveni pro svátost biřmování. Velmi si tohoto jejich pravdivého postoje vážím a je mi to sympatické. Zároveň bych jim chtěl nabídnout i možnost své pochybnosti či otázky vyslovit a společně se svými vrstevníky na ně hledat odpovědi. Proto i tato skupina mladých se může k této fázi přípravy přidat.

Třetí skupinou, pro které by Alfa pro mládež mohla být určena, jsou mladí na internátu. Možná rádi („osamocení“ v našem městě) přijmou od svých spolužáků pozvání na nějaký zajímavý program.

Tyto všechny úvahy dostaly konkrétní formu o prázdninovém setkání s otcem Jiřím Cahou, kdy jsme se bavili o společenstvích mladých a domluvili jsme se, že zkusíme všechny středoškoláky spojit a společně je pozvat na Kurz Alfa. Činíme tak s nadějí, že se třeba mezi nimi vytvoří pevnější vztahy a budou se scházet pravidelně i nadále v nějakém svém společenství. Kromě nás kněží budou v přípravném týmu ještě 2-3 studenti. **Alfa pro mladé** (středoškoláky) se bude konat na faře **každou středu (od 2. října) od 18:45** (možno začít i mší sv. v 18:00).

Nyní už pouze stačí, abyste mladé pozvali a povzbudili je. **Přihlásit se mohou do 27. září u Jana Uhlíře** na e-mailu uhlir.jan@dihk.cz nebo přijít na první setkání **2. října**. Celé dílo svěřme Pánu a Panně Marii, aby naši mladí mohli společně poznat a znovu zakusit Boží lásku. Prosíme o vaši modlitbu.

• Jan Uhlíř

Farní pouť – Pravonín, Vlašim – sobota 19. 10.

Tradiční podzimní pouť nás tentokrát zavede do obce Pravonín nedaleko Blaníku. Je to rodná vesnička otce Antonína Dudy, kterého si jistě mnozí pamatujete. Na konci října to bude 10 let, kdy odešel do věčného domova. V místním románském kostelíku sv. Jana Křtitele budeme za něho sloužit mši svatou a následně na něho vzpomeneme i na hřbitově. Další naše cesta povede do Vlašimi a jejího okolí. Odjíždět se bude v 7:30 ze zastávky u kostela sv. Bartoloměje. Více informací a přihlášku najdete na farních stránkách. Přihlásit se bude možné i přes lístečky v kostelích a to nejlépe do 15.10. Společně s našimi otci duchovními se těšíme na společné putování.

• Pavla Pecnová

Zažít své „Missio“

(pozn: lat. missio znamená poslání)

„Oni pak, vysláni Duchem svatým, přišli do Seleukie, odkud odpluli na Kypr.“ (Sk 13:4).

Před několika lety se mě salesián Jarda Mikeš zeptal: „Táto, pustil bys svého syna na misie?“ Nedávno jsem si na tuto otázku vzpomněl a začal jsem uvažovat, co to jsou vlastně misie, co to znamená být misionářem. Seberu se a odjedu do exotických krajů, kde neznají křesťanství a budu tam mluvit o Ježíši? Možná tam také poznám nové lidi, zažiju nová dobrodružství, najdu nové kamarády, navážu nová přátelství, poznám zvyky dané země? Zkrátka to bude „NĚCO“.

V duchu jsem si však pokládal další otázky:

Mám na to? Jak se budu stravovat? Domluvím se tam? Jak zaplatím cestu? Kde budu bydlet? Co když onemocním? Co když mě okradou? Neublíží mi? ...

Pro člověka bez závazků může být snazší vydat se do „exotiky“, ale co já? Mám manželku, děti, spoustu přátel a kamarádů, chodím do práce, platím hypotéku, jak mohu někam odjet, všechno opustit a zkusit zažít to „missio“?

Ale i já to budu moci zakusit, a je to vlastně jednoduché: zajdu v neděli do kostela, vytáhnu si z krabičky kartičku s názvem nějaké ulice v Pardubicích či okolí, v následujícím týdnu či dvou se budu za danou ulici modlit a pokud mi to zdraví dovolí, tak ji i navštívím – možná tam i někoho potkám.

A zase je zde otázka: „Opravdu je to tak jednoduché, zažiju takto to „missio“? Místo odpovědi si dovoluji použít citát jednoho z porotců nejmenované talentové soutěže: „nezkusíš-nevíš“.

A do kterého kostela a kdy mám vyrazit, abych to mohl tedy zkusit?

To se brzy dozvíš (dozvíte). Jedná se totiž o projekt Modlitby za ulice, který teď v Pardubicích připravujeme. Start je plánován na neděli 20. října 2024 (celosvětový den modliteb za misie).

MODLITBY ZA ULICE
Pardubice a okolí

Podrobnější informace se zanedlouho objeví na webových stránkách farnosti, v ohláškách, ve Zpravodaji, na Facebooku, zkrátka všude, kam se podíváš (podíváte) ... Pokud bys chtěl (byste chtěli) přiložit ruku k dílu a zapojit se do příprav a zažít své „missio“ dříve, nečekej(-te) a dej(-te) prosím vědět na mail **info@modlitbyzapardubice.cz** nebo tel. **603 815 939**, těšíme se na Tebe(Vás).

• *Za přípravný tým, Tomáš Kučera*

Pozvání na 18. diecézní setkání seniorů

Letošní 18. diecézní setkání je připravené na čtvrtek 26. září 2024.

Začne tradičně krátce po deváté hodině dopolední modlitbou seniorů za osamělé a nemocné. Slavnostní bohoslužbu v Kostele Nanebevzetí Panny Marie bude od 10.00 celebrovat kardinál Dominik Duka. Program bude poté pokračovat ve velkém sále Nového Adalbertina, kde začne v 11:15 beseda s P. Zbigniewem Czendlikem. Posezení s ním pak ukončí polední přestávka, věnovaná nejen občerstvení účastníků, ale také aktuálním informacím z Diecézního centra pro seniory. O půl druhé odpoledne proběhne beseda s Viktorií Mertovou alias Belladonnou z televizního pořadu Na lovu, jejímiž rodiči jsou zpěvačka Zora Jandová a hudební skladatel, klavírista a producent Zdeněk Merta. Tečkou za 18. diecézním setkáním seniorů bude od 15. hodiny benefiční koncert Věry Martinové, první dámy české country music. Hlaste se jednoduše a rychle prostřednictvím online přihlášky na **<https://www.simeon.cz/Prihlaska>**. Všichni senioři jsou srdečně zváni! Do 20. září se mohou zájemci hlásit u **P. Piotra Antkiewicze**, který vám pomůže se přihlásit. Prosím volejte na mobil: **603 550 271**. Těším se na setkání s vámi v Hradci Králové.

• *P. Piotr Antkiewicz*

Celostátní setkání Modliteb matek

Po několikaleté pauze se v našem městě ve dnech 4.-5. října uskuteční celostátní setkání hnutí Modliteb matek.

Sejdou se společně maminky, které se ve skupinkách modlí za své děti, ale také za své kmotřence, za děti maminek tohoto hnutí po celém světě, za kněze. Do společenství Modlitby matek se zapojují ženy, které si uvědomují svou velkou zodpovědnost za děti a zároveň cítí své omezené možnosti při jejich výchově a ochraně. Téma setkání je Přinášet lásku a útěchu. Na program je přednáška, modlitby, svědectví, svátost smíření, mše svatá, také svědectví Modliteb otců. Na toto setkání budeme pamatovat v modlitbě při večerní adoraci ve čtvrtek 26.9.

• *Pavla Pecnová*

TÝDEN MODLITEB ZA SENIORY A NEMOCNÉ

KDY: 19. – 25. 9. 2024

**TÝDEN PŘED DIECÉZNÍM SETKÁNÍM SENIORŮ,
KTERÉ PROBĚHNE V HRADCI KRÁLOVÉ 26. 9. 2024**

MODLITBA ZA SENIORY (PRO INSPIRACI):

DOBŘÝ BOŽE,

DĚKUJEME TI ZA KAŽDÉHO STARŠÍHO ČLOVĚKA, S NÍMŽ SE POTKÁVÁME NA CESTĚ ŽIVOTEM.

PROSÍME TĚ, ŽEHNEJ MU, BUĎ MU STÁLOU OPOROU, RADOSTÍ A POKOJEM.

POSILNI HO VE CHVÍLÍCH BOLESTI A SMUTKU, SEŠLI MU SVÉHO SVATÉHO DUCHA, DUCHA UZDRAVENÍ A NADĚJE.

**PANNO MARIA, PROVÁZEJ SVOJÍ MATEŘSKOU LÁSKOU NAŠE MILÉ SENIORY A PŘIMLOUVEJ SE ZA NĚ,
ABY MĚLI DOSTATEK ODVAHY BÝT VLÍDNÝMI A MOUDRÝMI APOŠTOLY V RODINÁCH A SPOLEČENSTVÍCH,**

APOŠTOLY, KTERÉ SOUČASNÝ SVĚT TOLIK POTŘEBUJE.

**POMÁHEJ TAKÉ NÁM, ABYCHOM JIM BYLI NABLÍZKU V RADOSTECH I STRASTECH ŽIVOTA
A VYTVOŘILI TAK SPOLEČENSTVÍ VZÁJEMNÉ ÚCTY A DŮVĚRY PODLE VZORU SVATÉ RODINY Z NAZARETA.**

AMEN.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO SENIORY HRADEC KRÁLOVÉ DĚKUJE VŠEM, KDO SE K MODLITBÁM PŘIDÁJÍ.

Pozvání do spolča chlapů

Rád bych pozval všechny statečné muže na přátelské setkávání v návaznosti na víkend strávený ve Slavoňově s tématem:

„Cesta na hlubinu chlapské duše s evangeliem sv. Marka“

Pozvání se týká i nových odvážlivců.

To, že i chlapi potřebují trávit nějaký čas jen mezi sebou, je známá věc. 10 setkání každé druhé úterý od 19:30 v měsíci je skvělou příležitostí na chvíli se zastavit, ztišit se, odpočinout si, povzbudit se i lépe porozumět sám sobě nejen nad Písmem.

Co nebude chybět: • pohodlné místo na faře • evangelium sv. Marka • osobní ztišení • spontánní a přátelské povídání

Ríjnové setkání se bude konat **8. 10. 2024 v 19:30 ve farním sále** (naproti kostelu sv. Bartoloměje).

V případě zájmu poskytnu více informací na emailu: **michal.cvrcek@seznam.cz**

• *Michal Cvrček*

Pozvánky pro ministranty

• **15.9. (ne)** – pouť do Kokešova. Odjíždíme na kole ve 13:00 od fary. Plánovaný návrat je po mši svaté, která bude v 15:00.

• **28.9. (so)** – pouť do Staré Boleslavi ke sv. Václavu. Odjezd vlaku je v 6:37 a příjezd kolem 15:20. Ministrantské oblečení si vezměte s sebou. Sraz na nádraží ČD v 6:20.

Doprovod: Václav Metelka.

• *P. Piotr Antkiewicz*

Co je to úmysl mše svaté?

Mše svatá je hlubokou formou modlitby. Je to modlitba ve společenství. Tak jako modlitba znamená předkládat Pánu Bohu své prosby nebo díky, stejně to platí i pro mši svatou. Každý z nás můžeme donést své starosti i radosti na mši svatou. Když věřící nesou v průvodu obětní dary, můžeme všechno to, co jsme na mši svatou donesli, symbolicky Pánu Bohu položit k těmto obětním darům. Když pak v závěru mše svaté přijímáme eucharistický chléb, přijímáme v něm sílu nést své problémy. Zároveň se v tu chvíli Ježíš s námi raduje z našich radostí, protože je s námi hluboce spojen. Mše svatá má nesmírnou hodnotu. Svatý Jan Maria Vianney to vyjádřil slovy: „Všechny lidské dobré skutky dohromady se nemohou rovnat mešní oběti, protože jsou to jen lidské skutky, zatímco mše svatá je dílo Boží.“ Církev při mši naslouchá Božímu slovu a nechává se jím vést. Církev při mši prosí za Boží požehnání pro všechny lidi.

Církev při mši ústy kněze vzdává díky za chléb a za víno a prosí, aby moc Ducha svatého proměnila chléb a víno v Tělo a Krev Ježíše Krista. Při každé mši se tak obnovuje a znovu uskutečňuje oběť, kterou Ježíš přinesl na kříži, aby všechny lidi přivedl k Bohu.

V církvi se stalo zvykem, že každá mše svatá může být sloužena na konkrétní úmysl – ať už jako poděkování nebo prosba. Úmysl neboli intence je prosba, se kterou do mše svaté vstupuje kněz, který celebrique a přednáší jej Bohu. Není to nic jiného než forma společné modlitby na určitý úmysl. U nás ve farnosti je zvykem tento úmysl číst jako poslední prosbu v přímluvách. Díky tomu, že některá rodina si zapíše intenci, požádá tím kněze, aby se při mši svaté modlil na jejich úmysl. Pak se ta rodina většinou sejde v kostele a někdo z ní přináší obětní dary.

Mše svatá je nejsilnější modlitbou církve: už v ní samotné je Boží požehnání, ochrana a pomoc (není potřeba to psát do úmyslu mše sv.); např. když dáváme úmysl „za živou a zemřelou rodinu“ znamená to, že je tam i Boží požehnání a ochrana pro celou rodinu, jak svatých, Panny Marie i Nejsvětější Trojice. Mešní intence je úmysl, s nímž kněz slaví mši svatou. Úmysl nestanovuje jen on – i jeho farníci mohou zadat vlastní úmysl, na který chtějí nechat mši svatou sloužit.

Církevní právo zároveň stanovuje, že farář má povinnost sloužit každou neděli jednu mši svatou za sobě svěřený lid (intence za farníky). Tato mše má tu výhodu, že ji mohou právem všichni členové farnosti považovat za svou a ve chvíli ticha po první výzvě „modleme se“ předložit Bohu vlastní úmysl. V naší farnosti zapisujeme úmysly ve farní kanceláři. Je to možné i telefonicky.

• P. Piotr Antkiewicz

Oprava průčelí kostela sv. Bartoloměje v plném proudu

Na začátku prázdninových měsíců bylo předáno staveniště v okolí kostela sv. Bartoloměje pracovníkům ze společnosti L O U Č K A Pardubice. Firma zajistila výstavbu lešení u západního štítu hlavní lodi a také u západního průčelí předsíně kostela. V prvních týdnech byly prováděny doplňkové průzkumné práce odhalující skutečný stav konstrukcí v plném rozsahu. Na pravidelných kontrolních dnech stavby za účasti projektanta, zástupců farnosti a pracovníků zajišťujících odborný dohled v oblasti státní památkové péče je upřesňován technologický postup oprav.

Hloubkovými sondami bylo například zjištěno, že u pohledového kamenného zdiva jsou narušeny i ložné maltové vrstvy a bude tedy třeba kamenné zdivo nejen přespárovat, ale celou lícovou vrstvu staticky stabilizovat či lokálně přezdít. Práce také probíhají na odstraňování nesoudržných ploch omítek štítu a na ozdobném cimbuří.

V nejbližších dnech se práce ujmou restaurátoři, kteří budou pokračovat s obnovou plastické a mozaikové výzdoby. Čeká nás také obnova omítaných ploch a vzorkování výsledné barevnosti fasády. Během oprav je kostel i nadále přes den otevřen k nahlédnutí či k osobní modlitbě, pravidelný pořad bohoslužeb zůstává zachován.

• *Lukáš Pavlík, člen ERF*

Debata o oltáři pokračuje

Bylo by zbytečné, kdyby úprava presbytáře byla esteticky i umělecky zajímavá, ale pro bohoslužbu a pohyb kněží a ministrantů nevyhovující. Proto jsme se začátkem září sešli s jáhny a akolyty v kostele a diskutovali nad praktičností plánované úpravy prostoru. Peter Majerik podle plánů vyznačil plochu liturgického ostrova včetně výšky a objemu oltáře. Díky tomu jsme odhalili některá problematická místa, která bude muset architekt vyřešit. Při hodinové diskuzi přicházely různé nápady na úpravy. Nejvíc překvapující a inspirující byly vysloveny ke konci setkání. Přítomen byl i Lukáš Pavlík, který má za farnost (jako člen ERF) úpravu presbytáře nejvíce na starost. Všechny podněty shrne a předloží panu architektovi k vysvětlení a řešení.

Děkuji vám všem za všechny vaše podněty, projevy překvapení či nesouhlasu, které se po dubnové prezentaci návrhu ke mně dostaly. Jsem za ně vděčný, neboť kromě jiného vyjadřují váš zájem o dění v kostele, resp. farnosti. Všechny připomínky a podněty si zapisuji, abych je mohl předložit výboru pro úpravu liturgického prostoru a panu architektovi ke zvážení. I když byl předem vybrán jeden architekt pan Josef Pleskot, debata po představení návrhu je stále možná a nezbytná.

Děkuji vám za projevení zájmu i zaslanými dary. K 6.9.2024 se vybralo už 1.141.537 Kč. Financování úpravy presbytáře se snažíme doplnit sponzorskými dary, jednáme také o podpoře z města a kraje.

Každý příspěvek, ať už velký nebo malý, je důležitý, proto je plánována další kostelní sbírka na tento účel na Farní den v neděli 22. září. Větší finanční dary nad 1000 Kč je vhodnější posílat přímo na účet, abyste mohli využít i daňových výhod. Byli bychom vděční, kdybyste oslovili i své známé, o kterých víte, že by je potěšilo podílet se na moderní umělecké úpravě našeho kostela.

Děkuji i za vaše modlitby a prosbu o pomoc Ducha svatého. Vytváříme liturgické dílo pro Boží oslavu a to bez modlitby není možné.

• *P. Jan Uhlíř*

PŘÍPRAVA NA ŽIVOT V MANŽELSTVÍ

Chcete se dozvědět něco víc o sobě, o partnerovi, s jakou osobnostní výbavou do společného soužití vstupujete, něco více o nekonfliktní komunikaci mezi partnery, o tom, jak pečovat o vztah, aby se vám nevyprázdnil, o vztazích s rodiči a k okolnímu světu, o uspokojivém sexuálním životě v manželství, o společném životě z víry v Boha, nebo jak efektivně vychovávat své potomky?

Zveme všechny dvojice, které si uvědomují náročnost partnerského soužití a chtějí si zvýšit šanci na dlouhodobě plnohodnotný společný život, preventivně se vyvarovat zbytečných komplikací, ujasnit si správnost své volby a připravit se trochu důkladněji na společný život v manželství a v rodině.

Setkání budou probíhat ve skupině několika párů během školního roku, ve dvoutýdenních intervalech u Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice-Pardubičky (asi 400 m od nemocnice). Kurz je bezplatný. Poprvé se sejdem

v neděli 6. 10. 2024 v 15.30 hod.

Přihlásit se můžete a bližší informace získáte u:

Věry a Ladislava Traxlerových

tel. 608 449 866

e-mail: crhk@volny.cz

• *Lukáš Pavlík, člen ERF*

Napsali jste

Akce cyklovýlet

V neděli 8.9. se děti ze šesté třídy vydaly na dlouho očekávaný cyklovýlet. Naše cesta vedla přes Spoil, kde jsme si všichni odpočinuli a občerstvili se. K radosti dětí nechyběla ani legrace u místní fontány. Následně jsme se setkali v kapličky s otcem Janem, který si s námi popovídal o sv. Václavovi, patronu České země. Pak jsme opět sedli na kola a pokračovali krásným okolím Kunětické hory. Děkuje všem za skvělou atmosféru a těšíme se na další společná dobrodružství!

• *Manželé Kuhnovi*

Jak se vybírá obraz

Zatímco v rozhovoru s malířem Václavem Sokolem se můžete seznámit s průběhem tvorby nové vitráže a nástěnné malby v kostele sv. Václava u Salesiánů a nahlédnout do jejich významové roviny, předcházející a neméně důležitou částí celého procesu byl výběr samotného umělce. S touto etapou se zájemce pokusím stručně seznámit. Cílem textu je zdokumentovat celý průběh a objasnit logiku jednotlivých kroků, které jsme spolu s P. J. Cahou postupně realizovali. Zároveň uvádím problematické momenty, kterých bych se napříště pro větší plynulost a transparentnost procesu vyvaroval.

Na počátku stálo rozhodnutí nevracet do zrekonstruovaného kostela původní výzdobu. Dnes se to zdá být zcela přirozené, nicméně část farníků byla pro zachování původní výzdoby. Domnívám se, že jsme nedostatečně komunikovali rozsah rekonstrukce, který se ze začátku nezdál zřejmý. Tváří v tvář zrekonstruovanému prostoru by si návrat původní výzdoby dovedl představit již málokdo. V tomto prvotním dialogu s farníky nám pomohla argumentace vzešlá z konzultace s lidmi, kteří se liturgickým prostorem zabývají. Z ní například vyplynulo, že sochu Vzkříšeného Krista (dnes umístěnou ve vchodové předsíni) do presbytáře vrátit nelze.

Naším původním záměrem bylo oslovit výtvarníka či výtvarnici spjatou s Pardubicemi. Za tím účelem jsme se spojili s galeristou Štěpánem Bartošem, aby nám s předvýběrem jmen pomohl. Zakázka na výzdobu sakrálního prostoru je specifická jak svým obsahem, tak samozřejmě rozsahem. Plocha presbytáře přesahuje 20 m². Šlo tedy o to, aby vybraný umělec měl zkušenost s podobnými projekty (velikostí) a zároveň k zakázce přistoupil seriózně (neskandalizoval).

Z vytipovaného předvýběru umělců jsme studiem jejich portfolií nejprve vyřadili ty, jejichž výtvarný styl nám přišel pro náš záměr nevhodný. Dnes bych již toto prvotní síto nepoužíval a s prosbou o návrh bych oslovil všechny vytipované, jakkoli by to vyžadovalo větší objem komunikace a navýšení prostředků (skicovné). K farnímu společenství se v tomto období dostala první informace o zahájení jednání s výtvarníky. Zároveň zazněla výzva k předložení vlastního návrhu konkrétního umělce, kterou však nikdo nevyužil. Výtvarníci a výtvarnice obdrželi rozpracované zadání. Zde pro zjednodušení uveďme výchozí pasáž z Janova evangelia (Jan 1,37–39): „*Mistře, kde bydlíš? Pojďte a uvidíte*“. Pro poslání pardubického salesiánského díla je právě tento Ježíšův výrok důležitý. Na tomto citátu bylo vystavěno zadání a každý pochopí, že to nebyl jednoduchý úkol. Termínem pro odevzdání návrhů bylo září 2023.

Sešly se čtyři návrhy. V tuto chvíli bylo důležité představit je našemu farnímu společenství, které jsme chtěli v duchu synodality do procesu utváření nového liturgického prostoru zapojit. Návrhy byly přibližně tři týdny vystaveny v místě našeho provizorního setkávání a poté bylo možné se k nim nejprve písemně a pak i osobně během setkání po mši vyjádřit. V tomto nejcitlivějším místě procesu jsme udělali nejvíce chyb. Nicméně považuji za důležité, že všichni dostali možnost vyjádření a zpětně děkuji všem zúčastněným. Není snadné vystoupit proti návrhům, které jsou jinak většinou přijímané, vyžaduje to odvalu.

Za chybu považuji možnost vyjádřit se k návrhům písemně anonymně. Podle mého současného názoru to do takového procesu nepatří. Každý názor má být slyšen, ale odpovědnost, která vyplývá z vyjádření, musí být jmenovitá. Jako druhou podstatnou chybu vnímám, že vznikla představa, že se takto budeme scházet nad dalšími a dalšími návrhy a budeme oslovovat další a další výtvarníky, až přijde návrh, který bude tou „peckou“, která se zrealizuje. Tento scénář by vedl k tomu, že by v presbytarii byla dodnes holá zeď. Nicméně sami jsme v tu chvíli nevěděli, kam a jak se bude jednání s vybranými výtvarníky ubírat.

Z písemných vyjádření i z veřejného projednání vzešla většinová shoda na návrzích pana Václava Sokola. Rozhodli jsme se tedy oslovit právě jeho. Tuto informaci jsme předali jak farnímu společenství, tak tehdejší pastorační radě. V lednu 2024 jsme při jedné z nedělních mší svatých uskutečnili krátké rozjímání s otázkami k výše uvedenému evangelnímu úryvku. Shrnutí vzešlé ze sebraných odpovědí jsme zaslali panu Sokolovi k volnému použití. Celý projekt provázela tlak ze strany postupující stavby a neustálé změny. To nám klidu a prostoru nepřidávalo. Dnes vidím, že snazší a transparentnější cestou by bylo v součinnosti s architektem zadat výtvarné řešení formou veřejné soutěže. Důležitý krok, totiž konfrontace návrhů se členy společenství, by se tím neobešel. Větší díl zodpovědnosti by nicméně ležel mimo společenství v rukou architekta. Ukázalo se, že realizovat takovýto projekt ve farnosti v duchu synodality není lehké. Je však možné poučit se z vlastních chyb. Vanutí Ducha Svatého má synodální proces provázet. Věřím, že přes lidské limity je to na výsledku vidět.

• *Pavel Burgert*

Mládež v Polsku u Arnošta z Pardubic

V pátek 9. července jsme se skupinou mladých a otcem Piotrem vyrazili do Polska a navštívili hned tři zajímavá místa. Po krátké procházce přírodou jsme první zastávku udělali na Hoře Igliczné Panny Marie Sněžné – poutním místě na polské straně masivu Králický Sněžník, kde jsme také měli možnost zúčastnit se mše svaté (samozřejmě v polštině). Po krátké pauze jsme vyrazili do Kladzka (pl. Kłodzko) na hlavní bod programu – den oslavy 660. výročí úmrtí prvního českého arcibiskupa Arnošta z Pardubic v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Ten nejenže dal Arnošt z Pardubic vystavět, ale ve kterém je také dodnes pochován. Okolí kostela bylo toho dne dokonce obohaceno o několik pardubických vlajek, které kromě věže, která nápadně připomíná naši pardubickou Zelenou bránu dodaly městu atmosféru připomínající místo zrodu šlechtického rodu Pánů z Pardubic. Poté, co jsme si prohlédli zbytek Kladzka (spolu s ještě jedním nádherným kostelem) jsme vyrazili k poslednímu cíli naší cesty před návratem domů - bazilice Navštívení Panny Marie ve Wambierzycích.

• *Tomáš Zamastil*

Skautský tábor Vortová 2024

Letošní skautský tábor střediska Šestka Pardubice proběhl opět v krásném místě CHKO Železné hory nedaleko vesnice Vortová u Hlinska. Počasí nám opravdu přálo celých 14 dní a užili jsme si dny plné slunce a pohody. Téma letošní celotáborové hry bylo Staré řecké báje a pověsti. Děti si vyrobily krásné kostýmy a jednotlivé etapy hry provázely úvodní scénky v podání starořeckých bohů jako například Ares, Afrodita, Zeus, Artemis a další. Starší skauti a skautky se v druhém týdnu tábora vydali na dvoudenní putování a přespávali v přírodě, uvařili si jídlo a více zažili družinový systém a vzájemnou spolupráci. Další letošní výzvou bylo například vydržet 24 hodin na stromě, kterou úspěšně zvládla družina Gemin a Humrů. Roveri a Roverky od 15 let pak mohli zkoušet plnit Tři orlí pera. Během tábora nás navštívil otec Piotr a Radek Martínek, kteří nám sloužili mši svatou a velké poděkování patří otci Jendovi, který s námi statečně tábořil, pomáhal a duchovně nás doprovázel první táborový týden. Děkuji všem, kteří se na táboře podíleli, především všem vedoucím oddílů a družinek. Dále všem kuchařům, zdravotníkům a dobrovolníkům z řad kamarádů, rodičům i od skautů, všem patří veliký dík za vaši službu, díky které můžeme tábor uskutečnit. Od září nás opět čeká pravidelná skautská činnost v podobě schůzek, výprav a dalších akcí. Společně se těšíme na nový školní rok a další společné zážitky.

• *Za vedení tábora, Marta Kohoutková – Želva*

Poutní mše svatá u kaple svaté Anny

O čtvrté červencové neděli 28. 7. 2024 se u kaple sv. Anny konala poutní mše sv., která byla i oslavou 4. Světového dne prarodičů a seniorů (připomínka svátku Jáchyma a Anny – prarodičů Ježíšových). Mši sv. sloužil P. Piotr Antkiewicz a měl na sobě slavnostní ornát, který na slunci zářil zlatavou září a jistě neunikl pozornosti cestujícím projíždějících vlaků, jejichž hluk rušil bohoslužbu. Při mši sv. jsme přezpívali všechny sloky písně „K nebesům dnes zalet písní...“. V promluvě otec Piotr navázal na evangelium o Ježíšově zázračném rozmnožení chleba a ryb, jimiž nasýtil pětitisícové shromáždění lidu a všechny další zázračné události. Připomněl i text čtení o zachovávání jednoty ve smýšlení, protože: „je jen jedno Tělo, jen jeden Duch, jeden Pán, jedna víra a jeden Bůh a Otec všech“ a dojít tak k pokojnému soužití lidí. Poté otec Piotr pronesl prosebnou a přímlovnou modlitbu ke sv. Anně a udělil svátostné požehnání. Po skončení mše sv. poděkoval všem, kdo se podíleli na přípravě bohoslužby, za slunečné počasí, poutníkům za hojnou účast a zejména poděkoval p. Ing. Hájkovi za umožnění konání poutní slavnosti a předal mu slovo. Ten také poděkoval poutníkům za účast s tím, že je rád, že se zde poutě konají (letos již po 15.) a pozval nás na pohoštění, které jejich rodina připravila. Poděkovali jsme potleskem a při konzumování dobrot došlo i na vzájemné popovídání s přáteli. Bohu díky za vše!

• J. Čihulová

Do nebe v papučích

Věřím, že po přečtení tohoto nadpisu se mnohým čtenářům Zpravodaje vybaví vzpomínka na autora těchto slov – velkého humoristu, velice vzdělaného a zároveň skromného kněze pana vikáře Antonína Duda. 31. října letošního roku vzpomeneme 10. výročí jeho náhlého odchodu v nočních hodinách „do nebe v papučích“. Přesto pro mnohé z nás není těchto deset let vůbec dlouhých, aby jeho myšlenky nebyly stále živé a jeho místo mezi námi opuštěné.

P. Antonín Duda se narodil 31. 12. 1938 v Tisku, který leží v kraji pod Bláníkem. Snad právě toto datum narození mu přináší do života dar od Pána Boha – veliký humor, kterým dokázal evangelizovat všude, kde jako kněz působil. Od svého pátého roku s roztomilostí danou věkem tvrdil, že bude knězem. Těžko říci, zda to byl dětský sen nebo již Boží záměr – to zůstává tajemstvím. Na kněze byl vysvěcen 25. 6. 1961. Během základní vojenské služby, kterou absolvoval v Pardubicích, vznikla jeho přesvědčivá věta „nikdy více Pardubice“, kterou ale Pán ve svých plánech nerespektoval. V Pardubicích – Rosicích nad Labem působil téměř 20 let.

Za pouhé dva roky po vysvěcení opouští svoje první působiště kaplana v Čáslavi, odchází do Sedlce u Kutné Hory, kde je pastýřem 25 let. Následuje 1,5 roku Ždírec, 4,5 roku Havlíčkův Brod a posledním místem jsou Rosice nad Labem. V letech 1995–2009 je vikářem pardubického vikariátu. 20. dubna 2011 jej papež Jan Pavel II. jmenoval kaplanem Jeho Svatosti/ pozn. kaplan Jeho Svatosti je kněz, kterému tento titul na doporučení diecézního biskupa uděluje papež. Tito kněží se pak nazývají monsignori a mají některá privilegia, pokud jde o církevní roucha. Navíc jsou určeni k výkonu přidělené neplacené služby. 50 let kněžství v roce 2011 oslavil v kostele sv. Václava v Rosicích nad Labem za asistence dvou biskupů Mons. Jana Vokála a Mons. Josefa Kajneka. Veliká účast věřících na této slavnostní bohoslužbě byla důkazem, jak oblíbeným duchovním otcem byl. Přestože k jeho vlastnostem patřila veliká skromnost, všude, kde zůstává jeho kněžská stopa, je spojená s velkým uznáním člověka vysoce vzdělaného s obrovským uměním se vcítit do problémů všech, se kterými se setkával. A právě tady dokázal každému „na triko“ poradit a kde sám uznal, že nestačí pouhá slova, kladl velký důraz na upřímnou modlitbu. Víím, že mnozí z nás by mohli o této skutečnosti svědčit. Dar citlivého zpovědníka svědčí o tom, že s člověkem, který ve vysokém věku a ve špatném zdravotním stavu měl snahu si dát „svoje věci do pořádku“ se dokázal pomodlit i pokání. Velice zajímavé bylo naslouchat jeho pohřebním kázáním. Mistrně dokázal upozornit na tajemství smrti, ať mluvil nad rakví člověka mladého, manžela, manželky, otce, dítěte či člověka dříve narozeného. Doslova setřel slzy z očí pozůstalým a pomohl jim tuto skutečnost křesťansky pochopit. Velice mu záleželo na vzdělanosti farníků, ke které přispíval rozdáváním křesťanské literatury. Tu opravdu ve velkém množství nakupoval, sledoval knižní novinky.

Tím, že svým svěřencům uměl naslouchat, vždy věděl, jakým knižním titulem dotyčného obdarovat. Opravdu to vždy přiléhavě „sedělo“. Jednoduše, srozumitelně a lidsky uměl přiblížit evangelium a uvést, jak by se mělo žít. Mnohdy i nevěřící začali přemýšlet nad tím, co dokázal doporučit a poradit při svatebních promluvách. Alarmující zájem o víru je znám od nevěrců, kdy strhujícími myšlenkami promlouval ke snoubencům o závažnosti svátosti manželství.

Nad jeho rakví nesmírně pravdivě mluvil Mons. Socha, který vyzvedl jeho vzácné vlastnosti. Zdůraznil m.j., že nikdy nikoho nepomlouval – NIKOHO!!

O panu vikáři Dudovi by se dalo psát ještě mnoho. Ale myslím, že by to nebyla ta správná vzpomínka, kdybych neuvedla některá z jeho rčení a myšlenek, které vyvolávaly úsměv na rtech a přesto byly velice hluboké:

- ... dá-li Pán Bůh – jako že dá...
- ... a tak si držíme palce, ať to vše dobře vyboxujeme...
- ... být tak připraven, že půjdu do nebe v papučích...
- ... kdybych se měl lépe, už by se to nedalo vydržet...

Jeho názory uměly vystihnout potřeby dnešní doby, byly realistické a zároveň velice hluboké.

Na závěr je dobré si připomenout jeho každodenní modlitbu, která byla i na jeho parte: „*Pane, nevím dne ani hodiny, kdy mě povoláš. Ale dopřej mi, abych dobrým životem milujícím Tebe, sebe i všechny drahé byl připraven vstoupit do Tvé náruče.*“

Slavné vzkříšení očekává jeho tělo v rodinné hrobce v Pravoníně pod Blaníkem, kam v rámci farní pouti zavítáme v sobotu 19. října.

Otče Antoníne, za vše děkujeme a Váš přátelský políček cítíme ještě dnes na našich ramenech.

• Anna Hofericová

Škola Noe

Škola Noe hledá učitele/učitelku 1. stupně na částečný úvazek

V případě zájmu volejte na tel. číslo 607 051 115.

• Markéta Chmelová

Charita

Slavíme Den Charity

27. září si připomínáme svátek sv. Vincence z Pauly, patrona Charity.

Sv. Vincenc de Paul pocházel z jihozápadu Francie. Z prostého pasáčka se stal knězem. Později vystudoval církevní právo a působil v Paříži i v lyonské diecézi. Zde začal organizovat svépomocnou péči o chudé a nemocné zakládáním charitativních bratrstev. Jeho snahou bylo pomáhat dětem i starcům, dívkám i matkám, chudým, nemocným i vězňům.

Den otevřených dveří v Mikulovicích

Oblastní charita Pardubice oslaví Den Charity otevřením dveří v ambulantní odlehčovací službě Červánky v Mikulovicích.

Zde pečujeme o klienty, kteří z důvodu věku, zdravotního postižení nebo chronického onemocnění nemohou zůstat sami doma v době, kdy si pečující osoba potřebuje zajistit osobní záležitosti, odpočinout či chodí do zaměstnání. „**Školka pro seniory se neříká,**“ i tak lze ale charakterizovat mikulovickou službu, kam klienty dopraví **ZDARMA (do 25 km) svozová služba** se speciálně upravenými automobily. Každý všední den od 7.00 do 17.00 hodin tráví čas v příjemném a bezbariérovém prostředí nově zrekonstruované fary.

Odpočinek i zábava

Naše pečovatelky připravují aktivizační a terapeutické činnosti, pomohou s osobní hygienou, zajišťují výlety. Společně zpíváme a tvoříme. Pokud si klient přeje, může si odpočinout v místnosti s lůžky, nebo jen tak relaxovat pod venkovní pergolou a kochat se zahradou.

Dveře otvíráme v pondělí 30. 9. od 16 do 17 hodin

Přijďte se za námi podívat. Sídlíme na adrese Devotyho 1 v Mikulovicích.

V případě dalších dotazů nám zavolejte na 730 529 527 nebo napište

na jkomarkova@charitapardubice.cz

Těšíme se na vás!

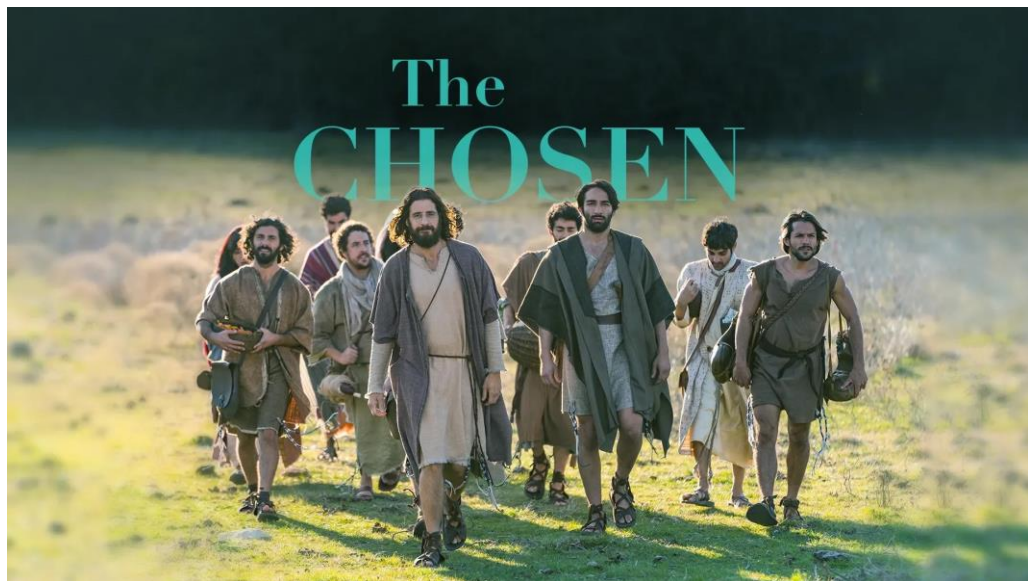
• *Za Oblastní charitu Pardubice Jana Rokosová*

Doporučujeme

The Chosen – seriál o Ježíši z pohledu jeho učedníků

Na TV Noe můžete sledovat již 3. řadu tohoto seriálu.

A to v premiéře každou sobotu ve 20:05 a v repríze pak v neděli od 17:00.

Rozhovor s Václavem Sokolem

Václav Sokol (*1938) je český výtvarník, grafik a ilustrátor. Syn významného architekta Jana Sokola a bratr filosofa Jana Sokola.

Během srpna maloval spolu se svou dcerou, Magdalenou Martinovskou, ilustrátorkou a grafičkou, nástěnnou malbu v presbytáři salesiánského kostela sv. Václava.

**Říkal jste, že salesiánské zadání „Jdeme společně za Kristem“ nebylo úplně snadné, bylo velmi široké. Jak jste při jeho ztvárnění postupoval?
Co vlastně před sebou vidíte?**

Když jsem ilustroval pro svého bratra Jana jeho výběr textů ze Starého a Nového zákona [SOKOL, Jan. Čtení z Bible. Česká biblická společnost, 1996; reedice Vyšehrad, 2014], vždycky jsem přemýšlel, jak onen úryvek zachytit neklíšovitě. Ty příběhy jsou hluboké, a tak jsem se jim věnoval opravdu dlouho, třeba u Kaina a Ábela to byla až taková obsese, ten jsem dělal jedenáctkrát. A tady to bylo podobné, vznikalo to postupně. Jde o takovou kombinaci toho, co bych chtěl vyjádřit ze zadání a toho, co se tam „hodí“ vizuálně. První byli ti svatí, to společenství. Figury mají jasné svatozáře, které odráží „stav ducha“, který je velmi vzácný a cenný. Pro mě mnohdy naprosto nedostupný... Často kreslím postavy takové trochu rozmíženě, protože se mi zdá, že nejdou zachytit úplně jasně. Většinou nemají žádné oči, nosy... obličej, jsou to jen figury, ale ony samy mají v zásadních věcech jasno.

Je potřeba říct, že ten obraz není zamýšlen jako něco hlavního, něco do galerie. Má být jenom pozadím. Hlavní je oltář, na kterém se děje něco, co mi vlastně není úplně jasné, jak funguje, ale vím, že to tam je. A tak jsem nepřišel na nic lepšího než udělat tyhle figury, trochu jako když je malují děti, protože děti vidí tyhle zásadní věci daleko jasněji, nepotřebují k tomu žádnou matematiku, fyziku, nic.

Obraz velmi dobře barevně i tvarem koresponduje s vitráží Panny Marie, kterou jste také navrhoval. To je jistě záměr?

Ano, Panna Maria také nemá obličej, tak jsem se to snažil zachovat, aby nevznikl vizuální chaos. A taky na obraze opakuji kulatý tvar, takže se nabízely kopečky, duny. Říkal jsem si, že nahoře by chtěla být nějaká modrá. A tak je to břeh, moře (kobaltová modrá) a nebe.

Společenství lidí tedy přichází mezi těmi dunami od moře a jdou... za Kristem.
Hodně pracuji spíš se symboly.

Pamatuji se, že jste těch návrhů dělal víc, i když jsme se vlastně pak vrátili téměř k tomu původnímu.

Je to tak. Já jsem takový šťouara, rád ten námět znovu a znovu promýšlím. Strávil jsem s tím mnoho času, návrhů udělal spoustu, měl jsem tam i varianty zachycující hodně pohybu. V tom poli s Donem Boskem jsem dokonce navrhl fotbalisty, jak běží za mičudou. Měl jsem pocit, že je to takové salesiánské, ale neujalo se to. Protože to velmi přitahuje pozornost a jak jsem už říkal, obraz má jiný cíl. Chtěli jsme a chceme, aby se nevtíral, aby byl jen pozadím.

Jste po operaci kyčle, a tak jste obraz maloval společně s dcerou, Magdalenou Martinovskou, která je grafičkou a ilustrátorkou. Bylo to vaše první společné dílo? Jak pracujete? Ona plní Vaše pokyny nebo jste spíše tým a radíte se, co a jak kde udělat?

Především musím říct, že jsem za ni velice vděčný. Přece jen už jsem „starej“ a mám trochu problémy s rovnováhou, takže třeba malbu z lešení dělala jen dcera. Je to naše první společné dílo, ale pracovalo se mi s ní velmi dobře. Mluvíme si do toho a já na ni čím dál víc dám, je velmi chytrá a zručná.

Ted' trochu šířeji. Jak se Vám líbí Pardubice a jejich památky, kostely? Váš otec studoval u Gočára, co říkáte na opravu jeho Mlýnů?

Z Mlýnů jsme byli opravdu nadšení. Jsou nádherné. Trochu šílené, musí za tím být hodně peněz, ale opravdu nádherné. Já tu měl spolužáka z výtvarky, Alvu Hajna, často jsme ho s rodinou navštěvovali v Polních Chrčicích u Kolína. Přímou v Pardubicích jsem se často vídal s klukama z takové party, říkali si Starý psi, občas jsem jim tu zahajoval výstavy. Jezdili jsme taky za rodinou Vokolkových, třeba za Vojmírem, který byl trochu zvláštní samotář, za komunistů se živil tak, že maloval místní kostely. Vysokoškolsky vzdělaný, velmi zásadový a absolutně zbožný. Sice o tom vůbec nemluvil, ale bylo vidět, že tím žije. Ne všem se jeho malby zamlouvaly, ale má tu řadu přátel a obdivovatelů, vyšla o něm hezká monografie. A to všechno jsou Pardubice. Tak je to taková hezká náhoda, že ten obraz malujeme zrovna tady. Kostel sv. Bartoloměje je opravdu nádherný gotický kostel. Říkal jsem panu faráři Uhlířovi, že v něm máte krásný ten oltářní obraz sv. Bartoloměje. Trochu krvavý, ale krásný.

Jak jste mluvil o Vojmírovi Vokolkovi a jeho víře, s Jirkou Cahou jsme se shodli, že jsme rádi, že jste obraz maloval právě Vy [pozn. vybírali jsme z návrhů tří umělců]. Je vidět, že se v něm odráží Váš život, Vaše víra.

Úplně nevím, co bych na to řekl.

Naši rodiče byli velmi věřící, otce vychovávali strýcové, katoličtí kněží, Jan a Václav. Václav, farář v Jablonném nad Orlicí, byl velmi hodný člověk, chytrý a vlídný. Tam jsme často jezdili a já jsem mu kreslil obrázky na nástěnku k různým svátkům svatých. Otec [architekt Jan Sokol] nemohl kvůli různým režimům mnoho svých návrhů staveb uskutečnit, nakonec si postavil domek na Břevnově, ale ve svých pamětech nám napsal, že si dovede představit, že o ten domek přijdeme. Že věci nejsou zásadní. Že to jediné, co nám může předat nebo odkázat, je víra. Což je takové krásné. Nevím, jak dalece se to plní, já jsem se vždycky považoval za takového trochu „polověřícího“, nemám vždycky ortodoxní názory. Ale nevím. Tluču to, jak to jde (úsměv).

(Václav Sokol častokrát prokládal svá slova přemýšlením a svým úsměvem. Jsme velmi vděční, že tu s námi oněch 14 dní malby obrazu i s dcerou strávili, zažili jsme u jídla mnoho hlubokých, povzbudivých a vzpomínkových rozhovorů.)

• Marie Benáková

KALENDÁŘ AKCÍ | 15. – 28. 9.

ne	15.9.	Sbírka – Církevní školství v diecézi
		Poutní mše svatá v Kokešově (15:00)
	15.-18.9.	Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově
po	16.9.	Začátek přijímání intencí na měsíce říjen až prosinec
čt	19.9.	Začíná výuka náboženství
ne	22.9.	Farní den a děkovná mše svatá za 25 let kněžství P. Jana Uhlíře (9:30 - kostel sv. Bartoloměje)
		Sbírka na nový oltář
		Přijetí katechumenů do farnosti (9:30 kostel sv. Bartoloměje)
čt	26.9.	18. diecézní setkání seniorů v Hradci Králové
čt	26.9.	Adorace za celostátní setkání hnutí Modlitby matek (18:30 20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
so	28.9.	Slavnost sv. Václava (9:00 kostel sv. Bartoloměje, 18:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
		Poutní mše svatá (15:15 Spojil)
		Modlitba za národ (17:30 kostel sv. Jana Křtitele)

KALENDÁŘ AKCÍ | 29. 9. – 20. 10.

ne	29.9.	Pouť u Salesiánů (9:00 kostel sv. Václava)
út	1.10.	První polední mše svatá po prázdninách (12:00 kostel sv. Jana Křtitele)
st	2.10.	Studentská mše svatá – první ve školním roce 2024/2025 (18:00 kostel sv. Bartoloměje)
čt	3.10.	Svátost smíření (08:00 - 16:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Začátek Kurzu Alfa (19:00 fara)
pá	4.10.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 kostel sv. Bartoloměje)
so	5.10.	Celostátní setkání hnutí Modlitby matek
ne	6.10.	Káva po deváté (10:00 fara)
po	7.10.	Přednáška L. Heryána (18:30 Institut Paměti národa)
st	9.10.	Setkání seniorů (14:30 fara)
		Uzávěrka Zpravodaje č. 6
so	12.10.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 kostel sv. Jana Křtitele)
ne	13.10.	Udílení svátosti nemocných
so	19.10.	Farní pouť do Pravonína
ne	20.10.	Sbírka – Papežská misijní díla

PRAVIDELNÁ AKCE

čtvrtek	Adorace (18:30 - 20:30 kostel sv. Bartoloměje)
---------	--

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost